

Modelová situácia 1:

Dievča, 16 rokov. Žije v pohraničnej oblasti Česka s Poľskom, kde plynulo fungujú vzťahy medzi oboma národmi. Dievča je Češka, jej priateľ ale žije v Poľsku. Sú čerstvo zamilovaní, vzťah trvá pár týždňov. Uzavretie hraníc vníma veľmi negatívne a ohrozujúco, stratila možnosť osobného stretnutia so svojím milým. Nevie, kedy sa hranice znovu otvoria, je to pre ňu veľká neznáma a neistota pre budúcnosť ich vzťahu. Na priateľovi jej veľmi záleží, nevie si predstaviť, že by o neho mohla prísť. S pribúdajúcim časom to nesie horšie a horšie, nič ju nebaví, stratila energiu a zmysel pre to niečo robiť, pracovať na zadaniach do školy a podobne.

Modelová situácia 2:

Muž, 35 rokov. Pracuje ako lekár v pohraničnom Nemecku, býva v pohraničnej časti Česka. Do práce denne cestuje a prechádza hranice, nemocnica je od jeho bydliska vzdialená asi 20 km. V dnešných podmienkach spadá do kategórie „pendler“. Má rodinu, s manželkou majú dve malé deti – 5 ročného škôlkara a 15 mesačnú malú dcérku. Pre nemeckú nemocnicu je veľmi dôležitý, preto mu ponúkla možnosť aj s rodinou počas trvania epidémie bývania v Nemecku v okolí nemocnice. Klient zvažuje všetky dôsledky svojho rozhodnutia. Nechce manželku s rodinou vziať do cudzieho prostredia, majú postavený pekný dom so záhradkou upravenou pre deti, bojí sa taktiež možných rizík z presunu. Sťahovanie zasiahne aj ich. Ak sa rozhodne odísť sám, tak niekoľko týždňov, možno až mesiacov v jeho najhorších predstavách neuvidí svoju rodinu. Ak sa rozhodne dať v práci výpoveď a ostať s rodinou doma, príde o výrazný príjem. Posledné dva dni nad tým nepretržite uvažuje. Nevie ako sa má rozhodnúť, manželku svojím vnútorným bojom zatŕažovať nechce.

Modelová situácia 3:

Žena, 24 rokov. Býva v menšom meste, pracovala ako kadernička, momentálne svoje povolanie nemôže vykonávať. Žije s priateľom v dlhoročnom vzťahu, posledné mesiace si uvedomovala, že vo vzťahu nie je spokojná, zvažovala rozchod. S priateľom si nerozumejú, často sa hádajú, obaja na svoj vzťah už tak trochu rezignovali, prestali úplne viesť aj intímny život. Mala v pláne otvoriť si vlastný kadernický salón, finančne sa osamostatniť, s priateľom sa rozísť a nájsť si nové vlastné bývanie. Karanténa ju o túto možnosť na teraz pripravila, cíti sa frustrovaná z núteného zdieľania jedného priestoru s priateľom. Uvedomuje si, že bez pravidelných príjmov si vlastné bývanie dovoliť nemôže, na priateľovi je teraz ekonomicky závislá. Cíti sa bezmocne, sama, bez možnosti rozhodovať o vlastnej budúcnosti. Nevie, čo má robiť, je čoraz podráždenejšia, horšie spí, všetko jej vadí. Prestala komunikovať aj s rodinou a priateľmi, uzatvára sa do seba.